

Väited: Nõukogu määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b ja lõike 4 rikkumine, kuna apellatsioonikoda otsustas vääralt, et hageja registreerimata sõnamärk ei anna talle õigust keelata taotletava kaubamärgi kasutamist Ühendkuningriigis ja kuna apellatsioonikoda hindas vääralt segiajamise tõenäosust.

16. aprillil 2007 esitatud hagi — Itaalia versus komisjon

(Kohtuasi T-119/07)

(2007/C 129/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Aiello)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada komisjoni 7. veebruari 2007. aasta otsus C(2007) 286 (lõplik) ning mõista kulutused,
- kohtukulud ja tasud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab nõude tühistada komisjoni 7. veebruari 2007. aasta otsus C(2007) 286 (lõplik), mis puudutab Prantsusmaal, Iirimaal ja Itaalias vastavalt Gardanne'i piirkonnas, Shannoni piirkonnas ja Sardiinias alumiiniumi tootmisel kütusena kasutatavatele mineraalõlidele kohaldatavat aktsiisivabastust. Kõnealuse otsusega tunnistati Itaalia valitsuse poolt Eurallumina S.p.A-le antud

maksuvabastus 80 % ulatuses seaduslikuks ning kohustati hagejat alates 1. jaanuarist 2004 antud abi ülejäänud 20 % ulatuses tagasi nõudma.

Hagi toetuseks esitab hageja järgmised väited:

- komisjon rikkus EÜ lepingu artikli 87 lõiget 1 osas, milles vaidlustatud otsuses kvalifitseeriti Itaalia õiguses ettenähtud aktsiisivabastus riigiabina. Hageja väidab, et vastavalt direktiivile 2003/96/EÜ⁽¹⁾ ei kujuta kõnealune aktsiisivabastus endast riigiabi, vaid on siseriikliku maksusüsteemi loogiline ja olemuslik osa. Isegi juhul, kui tegemist oleks riigiabiga, lubab asjaomane direktiiv sellist abi kuni 31. detsembrini 2006. Kõnealuste meetmete väidetavalt valikulise iseloomu küsimuses märgib hageja, et neid kohaldatakse üldiselt kõigile ettevõtjatele, kes kasutavad mineraalõlisisid alumiumoksiidi tootmiseks. Asjaolu, et Itaalia territooriumil on kõigest üks tehas, mille tootmistsükliks kasutatakse mineraalõlisisid, omab üksnes faktilist tähendust, ega mõjuta õigusnormi üldist ulatust.
- komisjon rikkus EÜ artikli 87 lõiget 3 ning ühenduse 1998. aasta juhiseid regioonidele antava riigiabi kohta osas, milles vaidlusalust aktsiisivabastust tuleb pidada otstarbekohaseks Sardiinia maakonna majandusliku arengu seisukohast.
- komisjon rikkus Ühenduse suuniste keskkonnakaitsele antava riigiabi kohta (2001/C 37/03) artikli 51 lõiget E 3.2 osas, milles käesolevas asjas olid kõnealuse riigi ja abisaajatest ettevõtjate vahel sõlmitud erikokkulepped keskkonnalaste tulemuste parandamiseks.
- lõpetuseks väidab hageja, et komisjon rikkus õiguspärase ootuse põhimõtet ja ühenduse meetmete seaduspärasuse presumptsiooni.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, 31.10.2003; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405).